

Nyílt levél

**Eörsi László történészhez
56-os Intézet Budapest, Dohány u. 74
T. Eörsi Úr**

Ön az elmúlt héten bíráló cikket írt az " 1956. A forradalom Igaz története " c. tanulmányomról, ami hiteles dokumentumokkal bizonyítja, hogy az un. reformkommunisták a forradalom kerékkötői, végső soron árulói voltak.

Ön a bírálatával mint történész elégtelenre vizsgázott, ellenben mint zsidó propagandista, elismerésre méltó, jeles teljesítményt produkált. Ugyanis Ön a történelmi tényeket teljesen figyelmen kívül hagyva egyszerűen kijelenti, hogy „ a tanulmány teljesen használhatatlan, teli hamis állításokkal, rossz értékelésekkel. „ Azonban ennek bizonyításával adós maradt. Ezzel szemben szinte kizárólag azzal foglalkozik, hogy 40 –45 évvel ezelőtt, milyen magánéleti „botlásaim” voltak. Ezzel a durva, ízléstelen lejáratási szándékkal próbálva elterelni a figyelmet a tanulmány lényegéről, 1956 elárulásáról.

Történelmi erényét mindössze azzal csillogtatja, hogy a tanulmányban néhány mondattal megemlíti, -a tanulmány 1% sem kitévő- 1944 okt. 15 és 1945 ápr. 12 közötti honvédő harcot, benne a hungaristák és Szálasi Ferenc nevét kiemeli és az elmúlt évtizedekhez hasonló történelmi hozzáállással értékeli. A tanulmány 99%-ával érdemben nem foglalkozik.

Önkénytelenül arra a napokban kezembe került újságcikkre gondoltam, ami arról tudósít, hogy "A nyilaskeresztes puccs 55. évfordulóján a MEASz, az MTA, a Politikatörténelmi Intézet és az ELTE Történelmi Intézete szervezésében akadémikusok, egyetemi tanárok, irodalmárok, politológusok közreműködésével, magasszínvonalú tudományos tanácskozást tartottak." Itt az 1944 okt. 15 és 1945 ápr. 12 közötti időszakot, "nyilaskeresztes szörnyállamnak, a XX. szd.-i magyar történelem legsötétebb időszakának" minősítették.

Ön a bírálatában ugyanezt emeli ki és ítéli el. És itt álljunk meg egy pillanatra! Mivel a fenti tudományos konferencia résztvevői sokan zsidók voltak, - sokkal többen mint azt a lakossághoz viszonyított számarányuk indokolná – nyilvánvaló, hogy a „nyilas korszakot”

alapvetően az ő szempontjaik szerint értékelték.

Azonban felvetődik a kérdés, valóban "vészkorszak" volt a nyilasuralom a zsidóság számára, vagy más szempontok vezérik a zsidóság egy meghatározott csoportját, hogy a

hungarizmust, a nyilasokat és Szálasi Ferencet kiáltsák ki elsőszámú közellenségnek?

Nézzük a tényeket! A magyarországi zsidóság 80% át, a vidékieket, mintegy 490.000 főt még a Horthy érában 1944. április és július között vitték ki Németországba, vagy a németek által megszállt területen épült koncentrációs ill. munkatáborokba. A zsidóság kb.

20% a Budapesten, a gettóban és a „védett házakban” volt október 15-én amikor Horthy lemondott és Szálasi nevezte ki Miniszterelnöknek, ezt a Parlament is megerősítette és Szálasi a Szentkoronára is esküt tett. / Összehasonlításként kívánkozott Kádár János 1956, november 4. i " hatalomátvétele" / Erről nincs Önnek egyetlen szava sem!?

De vizsgálódjunk tovább! A budapesti zsidóság megmenekült! Veszteségei arányaiban semmivel sem voltak nagyobbak, mint a városban összezsúfolódott magyaroké. Szálasi Ferenc egyetlen szavába került volna és az SS és a GESTAPÓ örömmel számolta volna fel a gettót, de ez nem történt meg, sőt, amíg működött a közellátás addig - igaz, minimális mértékben - de a gettó élelemmel való ellátásáról is gondoskodtak. Nem csak a Dohány utcai zsinagóga udvara telt meg a gettóban meghalt zsidók sírjaival, hanem Budapest minden parkja, tere, temetője változott, ahova a belövések, bombázások, éhenhaltak és az elégtelen orvosi ellátás következtében elhunyt halottakat temették, köztük olyan kiemelkedő közéleti nagyságokat is, mint Szabó Dezső.

Tehát Budapest ostroma a zsidóság számára nem jelentett nagyobb „vészt” mint a lakosság többi részének, ahol sok katonaszökevényt szedtek össze és a szabotálók, bújók, zsidókkal, kémekkel együtt, a Dunaparton végeztek ki. Ez nem volt humánus cselekedet, de egy kegyetlen háború végső szakaszában, egy körülményes és ostromlott városban, ilyen röktönítő bíráskodás és ellenőrizhetetlen önbíráskodás, valamint az egyéni túlkapások szinte elkerülhetetlenek, ahol a jogos ítélet és az egyéni kezdeményezés nehezen választható szét.

De haladjunk tovább a történelmi eseményekben! Amennyiben figyelembe vesszük a Dunántúlon folyó harcokat is, a magyaroknak mint abszolút számokban mérve, mint arányaiban is toronymagasan nagyobb volt a vesztesége, mint a zsidóságnak. Mégis ezt a fél évet nevezik a zsidóság „vézskorszakának.”

Miért e mérhetetlen gyűlölet a hungaristák fél évével és Szálasival szemben? Miért nem Horthyt teszik meg bűnbaknak, aki a zsidóság 80% áért felelős?

Ennek megvilágításához át kell váltanunk a történelmi események taglalásáról az ideológia, a politika területére. Öntől,

mint történésztől ez talán távolabb áll, ezért engedje meg, hogy mint valószínűleg idősebb, öt évtizede, **a történelem mellett politikával is foglalkozó "szakmabeli" rávilágítsak néhány kérdésre.**

Előjáróban megjegyzem, hogy – már koromnál fogva is – nem voltam nyilas és a hungarista eszmével is csak az utóbbi években ismerkedtem. A zsidókkal sem volt semmi bajom, sőt, szüleimmel több alkalommal vittünk élelmet a „csillagos házba” azoknak a szomszédainknak, akiket a házból költöztettek ki. Csak az elmúlt évek történelemhamisításai, - aminek fő letéteményesei zsidó reformkommunisták voltak- késztetett arra, hogy leírjam azokat a tényeket, melyeket egyik történész sem írt le a retorziótól való félelem miatt.

A Horthy korszak 25 éve alatt a zsidóság számarányát tekintve, messze megelőzte az ország egyéb vallású lakosságát a gazdaság, a közélet, a kultúra vezető posztjainak területén. Az ország lakosságának 5-6 % a volt zsidó. Ezzel szemben, vidéken a szatócsok, a földbirtokosok egy része, a bérlők, a városokban az ügyvédek, újságírók, orvosok, kereskedők, gyárosok, bankárok stb. Hozzávetőleg 30 – 50% a volt a zsidó.

A Hungarista állam ezt az aránytalanságot felszámolta, sőt a zsidóságot teljesen kirekesztette a politikai, gazdasági, kulturális közéletből. Ezért a gyűlölet! Nem a hat hónap alatti viszonylagos minimális emberveszteségért!

Az 1989 és un. rendszerváltás után a régi kommunista, reformkommunista vezető garnitúra, - melynek jelentős része zsidókból állt – átmentette magát a politikai, gazdasági, kulturális életbe és talán még a Horthy rendszernél is nagyobb arányban birtokolják ezeket a pozíciókat. Sajnos legnagyobb befolyásuk a médiák területén van és majdnem tetszés szerint manipulálhatják a közvéleményt.

Mivel 1956 és napjaink reformkommunistái is ebből a körből kerülnek ki érthető, hogy megrémültek az „56 Igaz Története” c. tanulmánytól. Ezek a társadalmi és gazdasági egzisztenciájukat féltik és azt a gyakorlatot folytatják amit a kommunista évtizedekben megszoktak. Ők gerjesztik a nemlétező antiszemitizmust és folytatják ellene az árnyékbokszolást. Ennek jegyében szítják a gyűlöletet nem csak a hungarista eszmerendszer ellen, hanem mindenki ellen, aki az internacionalizmus, a kozmopolitizmus, a nemzetközi globalizáció ellen lép fel. Jó lenne, ha szem előtt tartanák, hogy a gyűlölet rossz tanácsadó!

Ne haragudjon, hogy gondolataimat kissé hosszan fejtettem ki, de az un. 56 os Intézet hangadóí évek óta nem mernek nyíltan szembeállni velem és arra gondoltam, hogy legalább egy történész gondolkozzon el tárgyilagosan a történelmi igazságról.

1999 december 18. án Üdvözlettel: